

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203450
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614203450.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Korytár s. r. o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti žalovanému: Š. B., D.. XX. XX. XXXX, bytom U. O.Š., X.. X. O. XXXX/XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 3.587,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.179,46 eur a trovy konania a trovy právneho zastúpenia, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, a to mesačnými splátkami vo výške 50 eur, splatné vždy do 28. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 16. 4. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 6. 11. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 3.587,99 eur, zmluvný úrok 26,52% ročne zo sumy 2.179,46 eur od 10. 4. 2014 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o úvere dňa 25. 1. 2006, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 348,50 eur za účelom kúpy tovaru. Súčasne s podpisom úverovej zmluvy účastníci konania uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. V závere zmluvy je uvedené, že klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami v dohodnutej výške. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má odloženú účinnosť do aktivovania úverovej karty. Žalovanému bola následne zaslaná úverová karta spolu s metodickou príručkou, kde je uvedený sadzobník poplatkov a odmien. Žalovaný si bol vedomý uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, keďže na jej základe čerpal revolvingový úver. Žalovaná suma pozostáva z istiny 2.179,46 eur, predstavujúcej vyčerpanú výšku peňažných prostriedkov žalovaným bez úrokov z úveru, zo sumy 880,03 eur predstavujúcej úrok z poskytnutej istiny do dňa podania žaloby, úrok 400,80 eur z poskytnutej istiny za hotovostné transakcie, zmluvnú pokutu 45,04 eur, zročný úrok z omeškania 12,06 eur, poplatok za výpis z účtu 10,43 eur a dopočet 60,17 eur. Žalobca zdôraznil, že úrok vo výške 26,52% ročne nepredstavuje úrok z omeškania ale zmluvný úrok z poskytnutého úveru. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaného vrátiť žalobcovi revolvingový úver, domáha sa žalobca svojho práva predmetnou žalobou.

Žalovaný uviedol, že zmluvu o revolvingovom úvere nepodpisoval, uzatváral len zmluvu o úvere, predmetom ktorej bola úhrada práčky Indesit. Finančné prostriedky čerpal na základe karty, ktorá mu bola doručená, bez toho, aby obdržal nejaký dodatok k zmluve.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinami: zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami, splátkovým kalendárom, zistiť nasledovné:

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že zmluvu o úvere zo dňa 25. 1. 2006 podpísal. Predmetom bolo poskytnutie úverových prostriedkov na úhradu práčky Indesit. Nemal žiadnu vedomosť o tom, že by bol uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere, vôbec nerozumie pojmu revolving. K textu zmluvy v jej dolnej časti, vyhotovenej drobným písmom žalovaný uviedol, že nepovažoval uvedený text za časť zmluvy, ktorá by obsahovala nejaké dôležité údaje týkajúce sa samotnej zmluvy. Myslel si, že ide o údaje týkajúce sa ochrany osobných údajov a podobné nedôležité informácie. Zmluvu o revolvingovom úvere nepodpisoval a ani ju neuzavrel. Bola mu doručená karta, na základe ktorej čerpal finančné prostriedky, avšak bez uzavretia zmluvy. Finančné prostriedky na základe karty využil. Nenamietal tvrdenie žalobcu o vyčerpaných finančných prostriedkoch 2.179,46 eur. Nebol si však vedomý iných záväzkov vyplývajúcich z karty. Vychádzal z toho, že ide o úverový limit, ktorý je maximálny a na základe ktorého je možné z karty čerpať s tým, že keď sa tam uhradí čiastka, tak opätovne tú čiastku môže použiť. Jednoducho čerpal na predmetnú kartu s tým, že má určitú splátku v určitej výške a to platil. S kartou mu nebola doručená zmluva. Je nemajetný, nezamestnaný. Má príjem len z príležitostných brigád mesačne 100 - 150 eur. Finančne mu pomáha matka a sestra. Požiadala preto o finančné splátky vo výške 50 eur mesačne, splatné do 28. dňa, ktoré by uhradil za pomoci príbuzných. Nesúhlasí s tým, aby platil iné sumy, než to, čo vyčerpal na predmetnú kartu.

Zo zmluvy o úvere zo dňa 25. 1. 2006 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 11.544,- Sk, t.j. 383,19 eur, ktorým mal byť financovaný tovar práčka Indesit WITP 102 EU. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami v počte 8 vo výške splátok 1.443,- Sk, t.j. 47,90 eur. V závere zmluvy, drobným písmom bolo uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v úverových podmienkach, spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., inak s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a pravidelnými mesačnými splátkami 1.200,- Sk. Zo splátkového kalendára bola zistená dlžná suma 3.587,99 eur. Podľa Hlavy 8 § 1 Úverových zmluvných podmienok zmluvnej strany popri úverovej zmluvy dohodli uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec vo výške 15.000,- Sk. Z listiny o zmene výšky úverového rámca zo 6. 11. 2007 a 4. 6. 2009 bolo zistené navýšenie úverového rámca.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihládajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Z. b. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (do 30. 6. 2006):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka:

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení do 31. 12. 2007):

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka:

Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozopre s dobrými mravmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 2.179,46 eur, keď vykonaným mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 25. 1. 2006, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 383,19 eur za účelom financovania práčky INDESIT. Na základe uvedenej zmluvy úvere sa žalobca nedomáhal žiadneho plnenia. Neuniesol však dôkazné bremeno preukázania vzniku záväzku z platnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť podľa tvrdenia žalobcu uzavretá už dňa 25. 1. 2006, spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Spotrebiteľské zmluvy podľa platnej právnej úpravy, ako aj komunitárneho práva, nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Výnimkou sú len podmienky, ktoré boli dojednané individuálne. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá účastníkmi konania ako formulárový typ zmluvy (bez individuálneho dojednania). Obsahovala ustanovenie (medzi bodmi č. 58 a 59) ktoré vnútilo

spotrebiteľovi uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. A to spôsobom, že prejav vôle žalovaného ako zmluvnej strany k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako ďalšej zmluvy, sa už nevyžadoval. Žalobca ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalovaného k uzavretiu zmluvy o úvere, o ktorú mal žalovaný záujem a ktorú uzavrieť aj chcel, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Urobil to spôsobom, že takýto text vyhotovený minimalistickým drobným písmom vytlačil v zmluvnom formulári ako zhutnený text medzi dvoma bodmi zmluvy (58 a 59), ktorý však predstavuje nové samostatné zmluvné dojednania. Na uvedené nemá vplyv odkaz na ustanovenia Úverových zmluvných podmienok, ako ani ďalšie úkony súvisiace s vydaním karty a metodické príručky, keďže žalobca tvrdil, že k zmluvného mosenzu (vzniku zmluvy) došlo podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takéto zmluvné ustanovenie neumožňovalo spotrebiteľovi uzavrieť zmluvu o úvere bez toho, aby súčasne nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednanie nebolo obsiahnuté v zmluve ani ako alternatíva, umožňujúca spotrebiteľovi urobiť prejav vôle k výberu, že si neželá uzavrieť zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (keďže podľa textu zmluvy medzi bodmi 58 a 59 zmluvy, podpísaním Zmluvy o úvere, zmluvné strany súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním úverovej karty). Takéto zmluvné dojednanie je v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Uvedené zmluvné dojednanie nemožno považovať ani za určité a zrozumiteľné vzhľadom na zložitý spôsob formulovania jeho obsahu, vrátane na Úverové zmluvné podmienky. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie a konanie, pričom zvyhodňuje poskytovateľa služby (dodávateľa) ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ s úspechom dovodzovať prijatie návrhu na uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Vzhľadom na uvedenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, následkom je neplatnosť zmluvného dojednania o uzavretí Zmluvy o revolvingovom úvere.

Vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom súkromnoprávnym, pre ktorý je charakteristická rovnosť strán (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca, ako poskytovateľ služby žalovanému ako spotrebiteľovi, predstavoval osobu podnikajúcu na trhu. Mal teda odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytoval svoje služby a preto od neho možno očakávať, aby sa vo vzťahu k žalovanému choval poctivo. Ak týmto spôsobom nepostupoval, spreneveril sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nepoctivosť konania poskytovateľa služby v danom prípade vyplýva z neprehľadne, zložito formulovaných a malými písmenami napísaných ustanovení časti predmetnej zmluvy, ako aj úverových podmienok. Žalovaný, ktorý podpisoval predmetnú zmluvu nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť znenie uvedených formulárových listín, ako ani urobiť si korektný úsudok o zmluvných dojednaniach týkajúcich sa žalobcom uvádzaných poplatkov a pokút. Je neprípustné, aby uvedeným spôsobom boli formulované zmluvné dojednania, ktoré majú zásadný dopad do práv a povinností spotrebiteľa. S poukazom na judikatúru vnútroštátneho ako aj komunitárneho práva je potrebné vychádzať zo všeobecnej zásady spotrebiteľského práva, ktoré spočíva v nutnosti poskytnutia vyššej miery ochrany spotrebiteľa, teda žalovaného ako strany slabšej. Takéto zmluvné dojednania, o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú, je potrebné považovať za neplatné, ako neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku, rozpor s dobrými mravmi. Ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov, keď členské štáty musia zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom neboli záväzné pre spotrebiteľa (Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. konania 6Co/91/2011 zo dňa 24. 4. 2012).

S poukazom na uvedené žalobcovi, vzhľadom na neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25. 1. 2006 (podpisom ktorej malo dôjsť k prejavu vôle žalobcu a žalovaného a následne k zmluvnému konsenzu), bolo možné priznať len bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného, ktorý potvrdil vyčerpanie finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty vo výške 2.179,46 eur. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalovaný prejavil vôľu dňa 25. 1. 2006 uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Čerpanie finančných prostriedkov na základe úverovej karty samo o sebe, tak ako to tvrdil aj žalobca, nepredstavuje uzavretie zmluvy. Znamená len naplnenie kumulatívneho zmluvného dojednania v texte formulárovej zmluvy. Obdobne zmena výšky úverového rámca. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 2.179,46 eur,

predstavujúcu prevzaté finančné prostriedky od žalobcu bez uzavretia platnej zmluvy o revolvingovom úvere.

Keďže nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o revolvingovom úvere, nebolo možné uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť ani plnenia uplatňované zo zmluvy o revolvingovom úvere, ako ani príslušenstvo takejto pohľadávky. Konkrétne zmluvný úrok za bezhotovostné transakcie 880,03 eur, zmluvný úrok za hotovostné transakcie vo výške 400,80 eur, zmluvnú pokutu vo výške 45,04 eur, zročný úrok z omeškania 12,06 eur, poplatok za výpis z účtu vo výške 10,43 eur, dopočet vo výške 60,17 eur. V prípade neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere boli zmluvné strany povinné vydať to, čo na základe nej prevzali. Všetky ostatné uplatňované nároky sa týkali zmluvných dojednaní, ktoré súviseli s dojednaním hlavného záväzkového vzťahu zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola neplatná a preto žalobcovi nebolo možné priznať plnenie uvedených nárokov zo zmluvy o revolvingovom úvere. Je potrebné uviesť, že žalobca sa domáhal zmluvného úroku do zaplatenia, nie úroku z omeškania.

Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu *Asturcom Telecomunicacione C-40/08*, je povinnosťou súdu *ex offio* skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (*Rozsudky Oceano Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05*). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nie je možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovanej sume vo výške 60,17 eur, neurčito označená ako dopočet, ako aj zročný úrok z omeškania vo výške 12,06 eur, bez konkretizácie na aké obdobie sa vzťahuje, z akých peňažných súm omeškanie bolo počítané, či sa jednalo o nezaplatené splátky alebo iné peňažné plnenie (rozlíšenie vzhľadom na vyššie uvedené dôvody čiastočného vyhovenia žaloby bolo nevyhnutné). Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Žalobca napriek výzve súdu nepreukázal tvrdenia v žalobe. Podľa hmotného práva dôkazné bremeno oprávnenosti výšky každej časti jednotlivéj istiny zaťažuje žalobcu. S poukazom na judikatúru komunitárneho práva, opakované výzvy súdu, odročovanie súdnych pojednávaní predstavuje narušenie rovnováhy medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Žalobca nemal záujem konkretizovať a preukazovať v plnom rozsahu výšku uplatneného nároku. Nebol daný žiaden dôvod nútiť ho byť úspešný v sporovom konaní. Takýto postup by predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

Žalobca nepreukázal ani spôsob výpočtu zmluvných úrokov vo výške 880,03 eur a 400,80 eur, z ktorých plnení vyplýva, že sa ich žalobca domáha po splatnosti dlhu. K takémuto nároku, okrem vyššie uvedeného je potrebné uviesť, že zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t.j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto nemohol žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva to z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (*Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6.*

2012, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013-148).

Z dôvodu, že žalovaný si neuplatnil úroky z omeškania vo vzťahu k výške dlžnej sumy predstavujúcej vyčerpané finančné prostriedky žalovaným, nebolo možné žalobcovi uvedený zákonný nárok priznať. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu výslovne uviedol, že úrok vo výške 26,52% ročne zo suym 2.179,46 eur nie je úrokom z omeškania, ale zmluvným úrokom, pričom vzhľadom na nepreukázanú platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, nebolo možné priznať uvedený zmluvný nárok. V tejto časti bola preto žaloba zamietnutá.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd povolil žalovanému na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 50 eur, splatné vždy do 28. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na sociálne pomery žalovaného, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenie aj len jednej splátky žalovaný môže stratiť výhod splátok a vznikne mu povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak účastník mal úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval v danom prípade 55% (1.336,73 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 45% (1.100,11 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 10%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 146 eur (6% z ceny vymáhaného nároku podľa položky č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov). Trovy konania predstavovali aj odmenu právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 101,25 eur, t.j. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby spolu 202,50 eur (§ 10 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a), c), vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenmu zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s prvým úkonom právnej služby v orku 2013 vo výške 7,81 eur a v súvislosti s druhým úkonom právnej služby v roku 2014 vo výške 8,04 eur, spolu 15,85 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenmu zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t.j. o sumu 43,67 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 262,02 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 14,60 eur (v rozsahu 10%) a trovy právneho zastúpenia vo výške 26,20 eur (v rozsahu 10%), podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.